

Recensie: Maike de Bot

Joost Treebusch: 'De stilte voorbij.' Uitgeverij Free Musketiers, Woerden 2007. ISBN: 9789085398189 (Doof- slechthorend/Oorproblemen/ Tinnitus/1)

Soort boek/ziekte/stijl: een kort en vlot geschreven autobiografisch verslag van de ontwikkeling van oorsuizingen (tinnitus) bij de schrijver van het boek. Joost Treebusch hoort meerdere tonen tegelijkertijd. Daarnaast heeft hij last van versterkte omgevingsgeluiden (hyperacusis). Van zijn familie ontvangt hij in eerste instantie geen steun en zelfs onbegrip. Dit verandert als hij uitlegt waar hij last van heeft.

Over de schrijver: Joost Treebusch is getrouwd en heeft twee kinderen, waarvan er één thuis woont. Via werkervaring en avondstudie heeft hij zich opgewerkt tot personeelsmanager. Door zijn tinnitus heeft hij moeite zich te concentreren en is hij eerder vermoeid. Uiteindelijk wordt hij deels afgekeurd voor zijn werk.

Korte beschrijving: In de periode dat zijn moeder te maken krijgt met steeds meer lichamelijke kwalen en Joost Treebusch zich daar veel zorgen over maakt, valt het hem op dat hij af en toe een hoge toon hoort. Later komen er meer tonen bij. Ook krijgt hij moeite om in een omgeving met lawaai te zijn. Geluid van pratende mensen, een stofzuiger of bouwwerkzaamheden, alles klinkt ondragelijk hard. De tonen en het lawaai maken hem snel vermoeid, veroorzaken huilbuien en hij kan er zich minder lang door concentreren. Na een zoektocht langs artsen en internet komt hij er achter dat de tonen geen symptoom zijn van een levensbedreigende ziekte maar van tinnitus. Dankzij de hulp van een psycholoog ontdekt hij dat er mee te leven valt als hij parttime werkt en situaties met veel lawaai doseert. De titel "De stilte voorbij" geeft de verandering aan van een in zichzelf teruggetrokken, worstelende man naar een man met een actief sociaal leven die weet om te gaan met zijn beperkingen.

Wat viel op: Het verbaast Joost Treebusch dat zijn vrouw zonder morren accepteert dat hij niet meer mee gaat naar de supermarkt en feestjes. Lang nadat zijn tinnitus is begonnen legt hij haar uit wat er met hem aan de hand is. Eerder met zijn vrouw praten had hem mogelijk veel ongemakkelijke momenten kunnen besparen. Joost Treebusch blijft maar zoeken naar een mogelijk ernstige ziekte ondanks dat diverse artsen hem vertellen dat hij last heeft van oorsuizen en dat daar geen behandeling voor bestaat.

Citaten: Pag. 19: "Ik blijf er naar luisteren en probeer het te traceren. En dan ineens dringt het langzaam tot me door. Die pieptoon zit in mezelf. Ik hoor hem van binnen."

Pag. 34: "Het lawaai begint na verloop van tijd te overheersen. Ik hoor geen stemmen meer, alleen lawaai. Het spoelt volledig over me heen, als een grote windhoos. Mijn hoofd raakt steeds meer gespannen en mijn slapen gaan pijn doen."

Pag. 56: "Steeds meer ga ik andere keuzes maken, mijn eigen keuzes. Als we uit eten gaan ga ik zelf langs het beoogde restaurant om te reserveren. Ik kies dan een plek uit waar ik wil zitten. Alleen dan heb ik een leuke avond. Midden in een druk restaurant hou ik het niet uit."

Pag. 89: "Alles is veranderd. Ik ben gekomen aan de andere kant van de herrie die de stilte van vroeger heeft vervangen."